

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè
instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Memb. III. De tentatione ex vitæ amittendæ timore orta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

Vnde detentus hujusmodi peccato non dolet de offendis
admissa, sed dolet de irremediabili damno suo. Quis fu-
ritate doleret, quod me offendisset, atque contempset, &
misericordia mea fideliter speraret, ipse eam certissime
veniret, quoniam in infinitum maior est ipsa misericordia
mea, quam sint omnia peccata, quae unquam fuerunt
missa; vel qua committi possunt ab aliqua creatura.

MEMBRUM III.

De Tentatione ex Vitæ amittendæ ti-
more orta.

I. Tertia tentatio est vitæ amittendæ timor; contra-
sic muniat ægrum. Primo ostendat ex Apostolo ad
c. 9. statutum esse omnibus hominibus semel mori; si
aliquando moriendum est, nunquam melius morietur, quan-
do Deus mortem illi decernit; Nam, ut S. Chrysostomus ait,
*Boni tunc decedunt ex hac vita, cum meliores su-
mali, cum minus mali, quam futuri essent, si adhuc or-
rent.* Si ergo sanguinem emissuri illud tempus optimus
credimus, quod Medici assignant, quanto magis anima
emissuri illud tempus eligemus, quod DEVS optimum
dicat?

II: Secundò declareret, quod anima in corpore sit tanquam
in carcere, & tanquam in exilio; cur ergo non libenter
ceperit mortem, quæ carceri januam aperit; & vincula dis-
vit, ut in patriam omni genere deliciarum abundantem tra-
sire possit? an non filij ex Academijs in patriam ad vaca-
nem anhelant? an non sponsa peregrè profecta desiderio
amplexus & præsentiam Sponsi? an non Operarius gaudet
ire ex vinea in domum Patrisfamilias, ubi denarium du-
num recipiat? an non ipsa jumenta magis cursum accelerat
& clementa velocius moventur, quando propiora stabulo
centro esse se se advertunt? An non miles desiderat manu ma-
ti, & partam prædam cum gaudio possidere?

III. Tertiò demonstret, quod si Deo ita videatur, etiam
invitus mori debeat; suadeat ergo illi, ut ex necessitate vi-
tutem faciat, & cum magno suo merito & beneplacito Di-
gredi mortem accipiat, quam si repugnans acceptaret.

gis ab ea torqueretur, meritum ingens amitteret; & pœnam purgatorij gravissimam accenseret.

IV. Quartò narret illi, quòd sicut P. Petrus Faber speciem post mortem gloriam obtinuit, cò quòd ex obedientia mortuus esset, ita & ipse non minùs præmium sperare possit, si in hoc casu obedientem sese Deo præbuerit. Certè qui reliquerit animam propter me, inquit Christus, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.

V. Quintò proderit etiam unum alterumve exemplum afferre eorum, qui mortem vehementer desiderârunt, v. g. S. Davidis exclamantis: *Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est!* S. Pauli dicentis: *Quis me liberabit de corpore mortis hujus? cupio dissolvi, & esse cum Christo.* S. Praxedis, quæ rogavit Deum, ut se ab hac vita liberaret, ne tot mala videret. S. Cypriani, qui in serm. de mortalitate ait: *Quis anxius est de egressu in hac vita, nisi qui in fide dubius est, & spe vacuus?* Illius est mortem timere, qui non vult Christi Societatem, & ejus est, talem recusare societatem, qui non credit, quòd debeat regnare cum Christo. Coëpiscopus quidam S. Augustini quæfitus, an libenter moreretur respondit, si aliquando moriendum est, cur non modò? Conradus unus ex discipulis S. Dominici dixit ad adstantes: *Scitote, fratres, quod moriar fideliter, quia in fide Christi & Ecclesiae: libenter, quia cum bona conscientia, & in Dei gratia: fiducialiter, quia spero, me in gaudium Domini intraturum: hilariter: quia ad requiem propero.* Reginaldus Polus Cardinalis, cùm Rex Angliæ infidias vitae illius strueret, dicebat, *vitam alicui adimere perinde esse, ac si quis dormire volenti vestes detrahatur.* Sander l. 1. Schism. Angl. S. Nicolaa Virgo vitam suam his verbis finiit: *O quam bene cadit ille, qui cadit in Dei brachia. Bona nox, o mundo; bona nox, o vita; omnibus bonanox.* Sur. to. 6. Hortetur ergo sacerdotum, ut cum Christo dicat: *Pater, si possibile est, transeat calix iste à me; veruntamen non mea, sed tua voluntas fiat.* Matt. 26.. *In pace in id ipsum dormiam & requiescam, quonsam tu, Domine, singulariter in spe constituisse me.*